

РЕШЕНИЕ

№ 14876

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. М.

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА М. ГЕРГОВА
като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. М. Гражданско дело №
20211110141343 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I, чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба на ищеца И. Г. В., с която е предявен срещу ответника Столична община осъдителен иск за заплащане на сумата от 4833,26 лв. (след допуснатото изменение на иска чрез увеличаване на неговия размер), представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на собствения на ищеца л.а. „Тойота Сцион ТЦ“ с рег. № ЕН 2001 КМ, в резултат на падане на клон на дърво върху автомобила на 01.05.2021г. в гр. София, на бул. „Никола Вапцаров“ № 27, където автомобилът бил паркиран, които увреждания са настъпили по вина на длъжностни лица, чийто възложител е ответникът.

Ищецът И. Г. В. твърди, че е собственик на л.а. „Тойота Сцион ТЦ“ с рег. № ЕН 2001 КМ, като на 01.05.2021г. установил, че върху лекия автомобил е паднал клон на дърво, което се случило в гр. София, бул. „Никола Вапцаров“ № 27, където автомобилът бил паркиран, в резултат на което на автомобила били причинени следните увреждания: напълно счупен шибидах, счупена предна броня, надран и огънат преден капак, счупено дясно странично огледало и др. Поддържа, че е сигнализирал органите на реда, като мястото е посетено от В. М. – контролен орган към 04 РУ при СДВР, а във връзка със случая била заведена преписка № УРИ 228000-6642/28.05.2021г. Счита, че въз основа на Наредба № 1 за опазване на озеленените площи и декоративната растителност, ответникът Столична община носи отговорност за причинените му вреди вследствие падналото дърво, тъй като не е изпълнил задължението си да поддържа декоративната растителност. Претендира обезщетение за причинените му материални вреди в размер на 4833,26 лв., представляваща необходимите разходи за отремонтване на автомобила, ведно със законната лихва от подаване на исковата

молба до окончателното изплащане на вземането, както и разноски за производството.

Ответникът Столична община е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който оспорва предявения иск. Твърди, че при настъпване на процесното събитие ищецът е бил паркирал от страната на пътното платно, където не е разрешено паркирането и престоя на МПС. Твърди, че през м.май 2021г. от страна на Столична община са извършвани дейности по премахване на суха, опасно наклонена, изкоренена и паднала дървесна растителност в лесопарк „Кошарите“. Поддържа, че причината за настъпване на инцидента и съответно – на причинените щети се дължала на природно бедствие. Твърди, че в случая липсвало виновно поведение на служители на С.О. поради което не били налице предпоставки за ангажиране на отговорността ѝ. Моли за отхвърляне на предявения иск.

Софийски районен съд като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

По делото като безспорен между страните е отделен фактът, че ищецът И. Г. В. е собственик на л.а. „Тойота Сцион ТЦ“ с рег. № ЕН 2001 КМ.

Установява се от представените писмени доказателства (удостоверение от 04 РУ, СДВР от 07.06.2021г. и документи по преписка № УРИ 228000-6642/2805.2021г. на 04 РУ, СДВР), че ищецът е заявил щета върху собствения му лек автомобил посочен по-горе, настъпила на 01.05.2021г. в гр. София, на бул. „Никола Й. Вапцаров“ № 27 вследствие на падане на клон върху автомобила, който е бил паркиран на посоченото място и изразяваща се в следните увреждания на автомобила – счупен шибидах, счупена предна броня, надран и огънат преден капак, счупено дясно странично огледало.

Не е спорно между страните и се установява се от приетия като доказателство по делото фиш серия № 0182617 от 01.05.2021г., че на ищеца е наложена глоба за неправилно паркиране на процесния лек автомобил на бул. „Никола Й. Вапцаров“ срещу № 27.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите Георги Г. и В. М., които установяват непротиворечиво като преки очевидци на случилото се, че на 01.05.2021г. автомобилът на ищеца бил паркиран в гр. София, кв. „Лозенец“, на бул. „Никола Вапцаров“. На същата дата свидетелите видели, че върху автомобила бил паднал клон на дърво с дължина 3-4 метра и диаметър около 30 см, вследствие на което му били причинени видими увреждания по таван, калник, шибидах, капак, огледало за странично виждане. Свидетелят М., който бил изпратен по сигнал на мястото като командир на отделение към 04 РУ на СДВР, посочва, че клонът бил паднал от дърво, намиращо се в парковото пространство до мястото, където бил паркиран автомобила, преминал през тротоара и стигнал до лекия автомобил на ищеца.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която, след сравнение на описания механизъм на произшествието и видимите увреждания по автомобила по представения по делото снимков материал, е дало заключение, че щетите по л.а. „Тойота Сцион ТЦ“ с рег. № ЕН 2001 КМ се намират в причинно-следствена връзка с падането на клон от дърво в гр. София, на бул.

„Никола Вапцаров“ № 27 на 01.05.2021г. Вещото лице посочва, че стойността на уврежданията по средни пазарни цени към датата на събитието се равнява на сумата от 4833,26 лв.

При така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 49 ЗЗД.

Основателността на предявения иск произтича от установяване на следните обстоятелства: настъпване на описаното в исковата молба събитие – падане на клон на дърво върху собствения на ищеца лек автомобил, в резултат на което са настъпили твърдените от него вреди върху автомобила, техния вид и размер, причинната връзка между събитието и вредите, че събитието е предизвикано вследствие на виновно и противоправно поведение на лице, на което ответникът е възложил работа, при или по повод изпълнението на тази работа. Вината се предполага на основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

В настоящия случай е безспорно доказано предвид събраните писмени и гласни доказателства, както и изслушаното заключение на САТЕ, че на 01.05.2021г. в гр. София, на бул. „Никола Вапцаров“ е настъпило произшествие – клон от дърво, намиращо се в парковото пространство до булеварда (така свидетелят М.), паднал върху л.а. „Тойота Сцион ТЦ“ с рег. № ЕН 2001 КМ, собственост на ищеца, в резултат на което на автомобила били причинени следните увреждания: напълно счупен шибидах, счупена предна броня, надран и огънат преден капак, счупено дясно странично огледало, увреждания по арка над лява и дясна врата, ляв калник, лява врата и заден капак. Въз основа на заключението на вещото лице по САТЕ, извършило сравнение на установения механизъм с приложения по делото неоспорен снимков материал и описаните щети по автомобила, съдът приема, че посочените увреждания по автомобила се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с настъпилото произшествие – падане на клон от дърво на декоративната растителност. Видът на щетите се потвърждава както от показанията на свидетелите, така и от заключението на САТЕ.

Доколкото се установи, че падналият клон е от дърво, находящо се в озеленена площ, намираща се в границите на гр. София, съдът намира, че отговорност за поддържането на същото носи ответникът Столична община чрез органите ѝ за управление на зелената система на територията на общината – СОС, кмета на СО и кметовете на райони (чл. 2, ал. 1 от Наредба за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община). Съгласно чл. 61, ал. 1 ЗУТ в териториите на общините се устройват озеленени площи, обединени в зелена система, като средство за подобряване на микроклимата и хигиенните условия и за организиране на отдиха на населението. Озеленените площи по ал. 2 и площите със специфично предназначение по ал. 3 – собственост на държавата и общините, са публична собственост (чл. 61, ал. 4 ЗУТ). Задължението за постоянното опазване на озеленените площи и декоративната растителност е на общината и нейните служби – чл. 8, ал. 2 от Наредба № 1 от 10.03.1993г. за опазване на озеленените площи и декоративната растителност. Декоративна растителност по смисъла на посочената наредба е цялото декоративно растително разнообразие – дървета, храсти, цветя и треви, включени в

озеленените площи, в насажденията по алеи, улици и площади и в недвижимите имоти на държавата, общината, юридически и физически лица. Дълготрайна декоративна растителност са всички декоративни видове широколистни и иглолистни дървета и храсти (пар. 1, ал. 2, т. 3 от ДР на Наредбата). Съгласно чл. 14, ал. 1 от Наредба № 1 в общинските озеленени площи и насажденията по улици, алеи и площади предприятия (фирмите) по озеленяване извършват периодично поддържане на всичките им структурни елементи, вкл. и резитба за оформяне на короните на растенията, а съгласно чл. 42 от Наредба за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община всички собственици са длъжни да следят за наличие в имотите си на болни и изсъхнали дървета, представляващи опасност за имуществото, здравето и живота на гражданите и са длъжни да ги премахват своевременно и за своя сметка по реда на чл. 46, ал. 3. От всичко изложено следва, че като юридическо лице Столична община осъществява дейностите по управление, опазване и поддръжка на озеленените площи на територията на общината чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по поддържането на процесната декоративна растителност е довело до неизпълнение на задължението ѝ да я поддържа във вид, който не застрашава имуществото, здравето и живота на гражданите, поради което ответникът носи отговорност за причинените при процесното събитие вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители.

Вината на служителите/изпълнителите на ответника се предполага на основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД като не е необходимо да се доказва поведението на кой конкретен служител/изпълнител е довело до настъпване на вредоносния резултат. В тежест на ответника е да обори презумпцията и да докаже наличие на обстоятелство, което изключва вината на лице, на което е възложил работата. В случая ответникът е твърдял, че щетите са причинени от аварийно природно бедствие (инцидент), което изключва вината му, но не е представил доказателства за тези свои твърдения, въпреки че му е било издадено поисканото съдебно удостоверение, чрез които да се снабди с доказателства за твърдените факти, поради което и съдът приема, че презумпцията не е оборена. Не представляват такива доказателства представените от ответника протоколи за установяване извършването и за заплащането на натурални видове строителни и монтажни работи от изпълнителя „Грийнтаун“ ЕООД за м.05.2021г., тъй като от тях не може да се установи, че лицето, на което ответникът е възложил поддръжката на озеленените площи е изпълнило в пълнота задължението си.

В контекста на изложеното съдът намира, че увреденият собственик на застрахованото МПС има срещу ответника вземане по чл. 49 вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, елементите от фактическия състав на което бяха установени по делото при условията на пълно и главно доказване.

По отношение размера на вземането следва да се има предвид, че обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането (чл. 51, ал. 1, изр. 1 ЗЗД) В случая релевантна е действителната стойност на увреденото имущество към датата на увреждането, която се съизмеряване със средната пазарна стойност на ремонта

за отстраняване на претърпяната вреда към момента на събитието, тази, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същото качество и която се равнява съгласно кредитираното заключение на САТЕ на сумата от 4833,26 лв.

Следва да се посочи, че съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. В случая, макар и да се установява, че при настъпване на събитието ищецът е бил паркирал процесния увреден автомобил неправилно, ответникът не е релевирал в срок изрично възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, с оглед на което и съдът не дължи произнасяне по такова възражение.

С оглед гореизложеното претенцията на ищеца е изцяло основателна и следва да бъде уважена в пълния предявен размер от 4833,26 лв. ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.07.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

По разноските:

Установява се от представения договор за правна защита и съдействие от 14.07.2021г., че адв. М. М. е оказала безплатна адвокатска помощ на ищеца И. Г. В. при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, поради което и с оглед уважаването на иска на основание чл. 38, ал. 2 ЗА ответникът следва да бъде осъден да му заплати адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 36, ал. 2 ЗА вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 568,33 лв.

Ответникът следва да бъде осъден на основание чл. 78, ал. 6 ГПК да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 193,33 лв. – държавна такса, сумата от 330 лв. – депозит за САТЕ и сумата от 50 лв. – депозит за свидетел.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О. с адрес: гр. София, ул. „М.“ № 33 да заплати на И. Г. В., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ж.к. „Младост 3“, бл. 303А, ет. 5, офис 21, на основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 49 ЗЗД сумата от 4833,26 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на л.а. „Тойота Сцион ТЦ“ с рег. № ЕН 2001 КМ, в резултат на падане на клон на дърво върху автомобила на 01.05.2021г. в гр. София, на бул. „Никола Вапцаров“ № 27, където автомобилът бил паркиран, които увреждания са настъпили по вина на длъжностни лица, чийто възложител е ответникът, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.07.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА С.О. с адрес: гр. София, ул. „М.“ № 33 да заплати на адв. М. Б. М. от САК, със служебен адрес: гр. София, ж.к. „Младост 3“, бл. 303А, ет. 5, офис 21, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА сумата от 568,33 лв., представляваща адвокатско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА С.О. с адрес: гр. София, ул. „М.“ № 33 да заплати на основание чл. 78, ал. 6

ГПК по бюджетната сметка на Софийски районен съд сумата от 193,33 лв. – държавна такса, сумата от 330 лв. – депозит за САТЕ и сумата от 50 лв. – депозит за свидетел.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____